

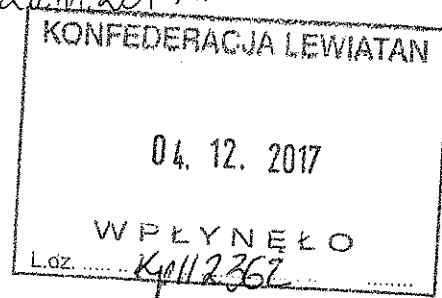
W. KULLYCIKA

MINISTER ŚRODOWISKA

DP-WL.0230.65.2017.AK

Warszawa, dnia 28.11.2017r.

Wg rozdzielnika

Anna Kozarzewska

Stosownie do postanowień art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2015 r. poz. 2029) w załączeniu przekazuję **projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów.**

Celem przedmiotowego projektu jest przeniesienie do prawa polskiego postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015 r., str. 1). Jednocześnie informuję, że termin transpozycji został określony w dyrektywie na dzień 19 grudnia 2017 r.

Mając na uwadze konieczność pilnego wydania rozporządzenia uprzejmie proszę o zgłoszenie uwag w terminie 21 dni. Ewentualne uwagi proszę przekazywać również drogą elektroniczną na adres: aneta.kozarzewska@mos.gov.pl.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że brak odpowiedzi w ww. terminie pozwolę sobie potraktować jako brak uwag do projektu.

Anna Kozarzewska

Z/np. MINISTRA
SEKRETARZ STANU
Paweł Satek
Paweł Satek

Załącznik:

- projekt rozporządzenia wraz z uzasadnieniem i OSR.

Otrzymują:

1. Konfederacja „Lewiatan”,
2. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
3. Związek Pracodawców Business Centre Club,
4. Związek Rzemiosła Polskiego.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia2017 r.

**w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw
oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów²⁾**

Na podstawie art. 146 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

**Rozdział 1
Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje instalacji, dla których określa się standardy emisyjne w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza;
- 2) rodzaje źródeł spalania paliw, dla których określa się standardy emisyjne w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza;
- 3) standardy emisyjne w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza dla instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów;
- 4) dla niektórych z rodzajów instalacji i źródeł spalania paliw oraz dla urządzeń spalania lub współspalania odpadów:
 - a) warunki uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane, w tym stopień odsiarczania, lub
 - b) sposób sprawdzania dotrzymywania standardów emisyjnych, lub
 - c) stałe lub przejściowe odstępstwa od standardów emisyjnych, lub
 - d) warunki odstępstw, granice odstępstw lub warunki zastosowania planu obniżenia emisji, lub

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1904).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża następujące dyrektywy Unii Europejskiej:

- 1) dyrektywę Rady 87/217/EWG z dnia 19 marca 1987 r. w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu (Dz. Urz. WE L 85 z 28.03.1987, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 8, str. 269);
- 2) dyrektywę 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 309 z 27.11.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 299);
- 3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.);
- 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015 r., str. 1).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 785, 898, 1089, 1529, 1566, 1888 i 1999).

- e) sposoby postępowania w przypadku zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję, lub
- f) przypadki, w których jest wymagane wstrzymanie podawania odpadów do spalania lub współspalania lub zatrzymanie instalacji i urządzenia spalania lub współspalania odpadów, lub
- g) wymagania lub ograniczenia w zakresie stosowania paliw, surowców lub materiałów, w tym substancji lub mieszanin, o określonych właściwościach, cechach lub parametrach, lub
- h) wymagania w zakresie stosowania określonych rozwiązań technicznych zapewniających ograniczanie emisji, lub
- i) przypadki, w których prowadzący instalacje lub użytkownik urządzenia spalania lub współspalania odpadów przekazuje organowi właściwemu do wydania pozwolenia, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska lub ministrowi właściwemu do spraw środowiska:
 - informacje o niedotrzymaniu standardów emisyjnych oraz o odstępstwach od standardów emisyjnych,
 - informacje lub dane dotyczące warunków lub wielkości emisji, a także działań zmierzających do ograniczenia emisji, w tym realizacji planu obniżenia emisji, lub
- j) termin i formę przekazania informacji lub danych, o których mowa w lit. i.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ciężkim oleju opałowym – rozumie się przez to:
 - a) ropopochodne paliwo ciekłe objęte kodem CN 2710 19 51 do 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 lub 2710 20 39; lub
 - b) ropopochodne paliwo ciekłe, inne niż olej napędowy określony w pkt 6, które z powodu ograniczeń jego destylacji zalicza się do kategorii ciężkich olejów przeznaczonych do użycia jako paliwo, i którego mniej niż 65 % objętości, włączając straty, destyluje w temperaturze 250 C przy zastosowaniu standardowej metody badania destylacji produktów naftowych ASTM D86. Jeżeli destylacja nie może być ustalona standardową metodą badania destylacji produktów naftowych ASTM D86, produkt ropopochodny jest również zaliczany do kategorii ciężkich olejów opałowych;
- 2) gazie ziemnym – rozumie się przez to występujący w naturalnych warunkach metan, zawierający nie więcej niż 20% (objętościowo) gazów obojętnych i innych składników;
- 3) kominie – rozumie się przez to strukturę zawierającą jeden lub więcej przewodów kominowych służących do wprowadzania gazów odlotowych do powietrza;
- 4) mocy cieplnej – rozumie się przez to ilość energii wprowadzanej w paliwie do źródła spalania paliw, instalacji albo urządzenia w jednostce czasu;
- 5) odpadach – rozumie się przez to odpady, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987 i 1954 i z 2017 r. poz. 785);
- 6) oleju napędowym – rozumie się przez to:
 - a) ropopochodne paliwo ciekłe objęte kodem CN 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 lub 2710 20 19; lub
 - b) ropopochodne paliwo ciekłe, którego mniej niż 65 % objętości, włączając straty, destyluje w temperaturze 250 °C i którego co najmniej 85 % objętości, włączając straty, destyluje w temperaturze 350 °C przy zastosowaniu standardowej metody badania destylacji produktów naftowych ASTM D86;
- 7) organie właściwym do wydania pozwolenia – rozumie się przez to organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza;
- 8) paliwie – rozumie się przez to palną substancję stałą, ciekłą lub gazową;
- 9) paliwie rafineryjnym – rozumie się przez to stały, ciekły lub gazowy materiał palny uzyskany na etapach destylacji i konwersji w procesie rafinacji ropy naftowej, w tym rafineryjne paliwo gazowe, gaz syntezowy, oleje rafineryjne i koks naftowy;

- 10) pyle – rozumie się przez to cząstki o dowolnym kształcie, strukturze i gęstości, rozproszone w fazie gazowej w warunkach punktu pobierania próbki, które mogą zostać zebrane przez filtrację w określonych warunkach po reprezentatywnym pobraniu próbek gazu do analizy i które pozostają w górnej części filtra i na filtrze po suszeniu w określonych warunkach;
- 11) rozruchu i wyłączeniu – rozumie się przez to działania prowadzone w trybie przewidzianym w tej części instrukcji obsługi źródła spalania paliw, instalacji albo urządzenia, która określa w szczególności warunki oraz odpowiednio czas rozruchu i wyłączenia źródła spalania paliw, instalacji albo urządzenia; w przypadku źródeł spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW okresy rozruchu i wyłączenia ustala się z uwzględnieniem decyzji wykonawczej Komisji z dnia 7 maja 2012 r. dotyczącej określania okresów rozruchu i wyłączenia do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (Dz. Urz. UE L 123 z 09.05.2012, str. 44);
- 12) silniku – rozumie się silnik gazowy, silnik Diesla lub silnik dwupaliwowy;
- 13) silniku Diesla – rozumie się przez to silnik spalinowy o spalaniu wewnętrznym pracujący w cyklu Diesla i wykorzystujący zapłon samoczynny do spalania paliwa;
- 14) silniku dwupaliwowym – rozumie się przez to silnik spalinowy o spalaniu wewnętrznym wykorzystujący zapłon samoczynny i pracujący w cyklu Diesla przy spalaniu paliw ciekłych oraz w cyklu Otto przy spalaniu paliw gazowych;
- 15) silniku gazowym – rozumie się przez to silnik spalinowy o spalaniu wewnętrznym pracujący w cyklu Otto i wykorzystujący zapłon iskrowy lub, w przypadku silników dwupaliwowych, zapłon samoczynny do spalania paliwa;
- 16) tlenkach azotu – rozumie się przez to tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu;
- 17) turbinie gazowej – rozumie się przez to wirujące urządzenie przetwarzające ciepło w energię mechaniczną (pracę), w skład którego wchodzi, w szczególności:
 - a) komora spalania, w której następuje utlenianie paliwa w celu podgrzania sprężonego czynnika roboczego,
 - b) turbina, w której rozpręża się podgrzany czynnik, oddając energię wirnikowi,
 - c) sprężarka;
- 18) źródle istniejącym – rozumie się przez to:
 - a) w przypadku źródła spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW, ustalonej z uwzględnieniem pierwszej lub drugiej zasady łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy (dużego źródła spalania paliw) - źródło spalania paliw, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 7 stycznia 2013 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 7 stycznia 2014 r.,
 - b) w przypadku źródła spalania paliw innego niż duże źródło spalania paliw – źródło spalania paliw oddane do użytkowania przed dniem 20 grudnia 2018 r., a w przypadku gdy pozwolenie na budowę źródła wydano przed dniem 19 grudnia 2017 r. – oddane do użytkowania nie później niż w dniu 20 grudnia 2018 r.,
 - c) przez źródło istniejące rozumie się także źródło spalania paliw, dla którego przed dniem 1 lipca 1987 r. zamiast pierwszego pozwolenia na budowę wydano odpowiednik takiego pozwolenia;
- 19) źródle nowym – rozumie się przez to:
 - a) w przypadku dużego źródła spalania paliw - źródło spalania paliw, dla którego pozwolenie na budowę wydano po dniu 6 stycznia 2013 r. lub które zostało oddane do użytkowania po dniu 7 stycznia 2014 r.,

- b) w przypadku źródła spalania paliw innego niż duże źródło spalania paliw - źródło spalania paliw oddane do użytkowania po dniu 19 grudnia 2018 r., a w przypadku gdy pozwolenie na budowę źródła wydano po dniu 18 grudnia 2017 r. - oddane do użytkowania po dniu 20 grudnia 2018 r.;

§ 3. 1. Strumień objętości gazów odlotowych wyraża się w metrach sześciennych gazów odlotowych na godzinę odniesionych do warunków umownych temperatury 273,15 K, ciśnienia 101,3 kPa, a w przypadku procesu spalania paliw oraz spalania lub współspalania odpadów w źródłach spalania paliw, instalacjach i urządzeniach, do których stosuje się przepisy rozdziału 2 i 3, odniesionych także do zawartości pary wodnej nie większej niż 5 g/kg gazów odlotowych (gaz suchy), oznaczanych jako m^3_w/h .

2. Stężenie substancji w gazach odlotowych wyraża się w miligramach substancji na metr sześcienny gazów odlotowych odniesiony do warunków umownych temperatury 273,15 K, ciśnienia 101,3 kPa, a w przypadku procesu spalania paliw oraz spalania lub współspalania odpadów w źródłach spalania paliw, instalacjach i urządzeniach, do których stosuje się przepisy rozdziału 2 i 3, odniesiony także do gazu suchego, oznaczanych jako mg/m^3_u . Stężenie substancji w gazach odlotowych z procesu spalania paliw oraz spalania lub współspalania odpadów sprowadza się do standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych i oblicza się według wzoru:

$$E_1 = \frac{21 - O_1}{21 - O_2} \times E_2$$

gdzie:

E_1 - oznacza stężenie substancji w gazach odlotowych przy standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych,

E_2 - oznacza stężenie substancji w gazach odlotowych, zmierzone albo obliczone,

O_1 - oznacza standardową zawartość tlenu w gazach odlotowych, wyrażoną w procentach,

O_2 - oznacza zawartość tlenu w gazach odlotowych, wyrażoną w procentach, zmierzoną albo obliczoną.

3. W przypadku jednoczesnego spalania różnych paliw zawartość tlenu w gazach odlotowych, do której odnosi się wielkość emisji substancji, ustala się jako średnią ważoną obliczoną ze standardowych zawartości tlenu odpowiadających poszczególnym paliwom, przy czym wagami są te wielkości, które stanowią wagi przy obliczaniu średnich ważonych wielkości emisji substancji.

Rozdział 2 Źródła spalania paliw

§ 4. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) paliwie dominującym - rozumie się przez to paliwo spalane w źródle wielopaliwowym, w którym są spalane pozostałości po destylacji i przetwarzaniu w procesie rafinacji ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces, i które posiada najwyższy standard emisyjny, a w przypadku kilku paliw mających ten sam standard emisyjny - paliwo, w którym jest dostarczana największa część mocy do źródła wielopaliwowego;
- 2) źródle wielopaliwowym - rozumie się źródło spalania paliw, w którym są spalane jednocześnie lub na przemian co najmniej dwa rodzaje paliw.

§ 5. 1. Standardy emisyjne określa się dla źródeł spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1,0 MW, zwanych dalej „źródłami”, innych niż:

- 1) źródła, w których produkty spalania są wykorzystywane bezpośrednio do ogrzewania, suszenia lub każdej innej obróbki przedmiotów lub materiałów;
- 2) źródła do oczyszczania gazów odlotowych przez spalanie, które nie są eksploatowane jako niezależne źródła;
- 3) źródła do regeneracji katalizatorów w krakowaniu katalitycznym;
- 4) źródła do konwersji siarkowodoru w siarkę;
- 5) reaktory używane w przemyśle chemicznym;
- 6) źródła do opalania baterii koksowniczych;
- 7) nagrzewnice Cowpera;
- 8) źródła stosowane do napędu pojazdu, statku lub statku powietrznego;
- 9) turbiny gazowe, silniki gazowe i silniki Diesla usytuowane na platformach morskich;
- 10) silniki Diesla o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW;
- 11) kotły odzysknicowe w instalacjach do produkcji masy celulozowej;
- 12) źródła, w których są spalane lub współspalane odpady stałe inne niż biomasa lub odpady płynne.

2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się także do następujących źródeł:

- 1) o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1,0 MW i nie większej niż 5 MW eksploatowanych na terenie gospodarstwa rolnego, w których jest spalany wyłącznie nieprzetworzony obornik pochodzący od drobiu, o którym mowa w art. 9 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.);
- 2) o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1,0 MW i mniejszej niż 50 MW:
 - a) w których gazowe produkty spalania są wykorzystywane bezpośrednio w gazowym ogrzewaniu pomieszczeń w celu poprawy warunków pracy lub
 - b) w których są spalane wyłącznie lub w połączeniu z innymi paliwami paliwa rafineryjne w celu wytwarzania energii w rafineriach ropy naftowej lub rafineriach gazu;
 - c) stosowanych w krematoriach.

3. Przez biomasę rozumie się produkty składające się z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa, które mogą być wykorzystywane jako paliwo w celu odzyskania zawartej w nich energii i następujące rodzaje odpadów:

- 1) odpady roślinne z rolnictwa i leśnictwa;
- 2) odpady roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną;
- 3) włókniste odpady roślinne z procesu produkcji pierwotnej masy celulozowej i z procesu produkcji papieru z masy, jeżeli odpady te są spalane w miejscu produkcji, a wytwarzana energia cieplna jest odzyskiwana;
- 4) odpady korka;
- 5) odpady drewna, z wyjątkiem odpadów drewna zanieczyszczonego impregnatami lub powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie, w skład których wchodzi w szczególności odpady drewna pochodzącego z budowy, remontów i rozbiórki obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej.

§ 6. 1. Standardy emisyjne dla źródła istniejącego o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW określa załącznik nr 1 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7–9.

2. Standardy emisyjne dla źródła istniejącego o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW, dla którego pierwsze pozwolenie na budowę albo odpowiednik takiego pozwolenia wydano przed dniem 1 lipca 1987 r., określa załącznik nr 2 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 8.

3. Standardy emisyjne dla źródła istniejącego o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW, dla którego pierwsze pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 1987 r., jeżeli wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed dniem 27 listopada 2002 r., i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., określa załącznik nr 3 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 8.

4. Standardy emisyjne dla źródła istniejącego o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW:

- 1) dla którego wniosek o wydanie pozwolenia na budowę złożono po dniu 26 listopada 2002 r. lub które zostało oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r.,
- 2) w którym po dniu 27 listopada 2003 r. dokonano istotnej zmiany instalacji, o której mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „ustawą”,

– określa załącznik nr 4 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 8.

5. Standardy emisyjne dla źródła:

- 1) nowego,
- 2) istniejącego, które zostało oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla którego prowadzący takie źródło zobowiązał się w pisemnej deklaracji, złożonej organowi właściwemu do wydania pozwolenia do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródło będzie użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas jego użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, eksploatowanego po dniu 31 grudnia 2015 r., a jeżeli deklaracja dotyczyła części źródła – to dla tej części eksploatowanej po dniu 31 grudnia 2015 r.,
- 3) o którym mowa w art. 146a ust. 1 ustawy, eksploatowanego po dniu 31 grudnia 2023 r. lub po wykorzystaniu limitu czasu użytkowania odpowiednio 17 500 lub 32 000 godzin, mimo złożenia przez prowadzącego takie źródło pisemnej deklaracji, o której mowa w art. 146a ust. 1 ustawy

– określa załącznik nr 5 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7 i § 8.

§ 7. 1. Standardy emisyjne dla źródła, do którego stosuje się pierwszą, drugą lub trzecią zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, stanowi średnia obliczona ze standardów emisyjnych dla każdej części źródła, ważona względem nominalnej mocy cieplnej tych części źródła.

2. Standardy emisyjne dla każdej części źródła, o którym mowa w ust. 1, stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6, § 8 i § 9, odpowiadające całkowitej nominalnej mocy cieplnej źródła, o której mowa w art. 157a ust. 2 ustawy.

3. W przypadku źródła, do którego stosuje się pierwszą, drugą lub trzecią zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, nominalnej mocy cieplnej źródła odpowiada całkowita nominalna moc cieplna tego źródła.

§ 8. 1. Standardy emisyjne dla źródła wielopaliwowego, w którym są spalane jednocześnie co najmniej dwa rodzaje paliw, stanowi średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6, odpowiadających poszczególnym paliwom i nominalnej mocy cieplnej źródła, ważona względem mocy cieplnej ze spalania tych paliw.

2. Standardy emisyjne dla źródła wielopaliwowego, w którym są spalane na przemian co najmniej dwa rodzaje paliw, stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6, odpowiadające nominalnej mocy cieplnej źródła i spalaniem rodzajowi paliwa.

3. Standardy emisyjne dla źródła istniejącego będącego źródłem wielopaliwowym, w którym są spalane lub współspalane razem z innymi paliwami pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces:

- 1) jeżeli moc cieplna ze spalania paliwa dominującego wynosi co najmniej 50% mocy cieplnej ze spalania wszystkich paliw – stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 1–5, odpowiadające temu paliwu i nominalnej mocy cieplnej źródła;
- 2) jeżeli moc cieplna ze spalania paliwa dominującego wynosi mniej niż 50% mocy cieplnej ze spalania wszystkich paliw, ustala się w następujący sposób:
 - a) od dwukrotnej najwyższej wartości standardu emisyjnego, o którym mowa w § 6 ust. 1–5, ze spalania jednego z tych paliw odejmuje się wartość najniższą standardu emisyjnego, następnie różnicę tę mnoży się przez moc cieplną ze spalania paliwa z najwyższym standardem emisyjnym, a jeżeli są spalane dwa paliwa z najwyższym standardem emisyjnym, różnicę tę mnoży się przez wyższą moc cieplną ze spalania tych dwóch paliw,
 - b) standard emisyjny, o którym mowa w § 6 ust. 1–5, ze spalania paliw, poza paliwem z najwyższym standardem emisyjnym dla źródła, mnoży się przez moc cieplną z ich spalania,
 - c) sumę wartości ustalonych w sposób, o którym mowa w lit. a i b, dzieli się przez moc cieplną ze spalania wszystkich paliw.

4. W przypadku źródeł istniejących będących źródłami wielopaliwowymi, z wyjątkiem turbin gazowych i silników, zamiast standardów emisyjnych określonych zgodnie z ust. 1 i 3 mogą być stosowane następujące standardy emisyjne dwutlenku siarki:

- 1) 1000 mg/m³_w, uśrednione dla źródeł wielopaliwowych, w których razem z innymi paliwami są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces – dla źródeł, dla których pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 27 listopada 2003 r.;
- 2) 600 mg/m³_w, uśrednione dla źródeł wielopaliwowych, w których razem z innymi paliwami są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces – dla źródeł innych niż określone w pkt 1.

5. W przypadku źródła wielopaliwowego, do którego stosuje się pierwszą, drugą lub trzecią zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, przepis § 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. W przypadku rozbudowy źródła o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW oraz w przypadku źródła, które po rozbudowie osiąga nominalną moc cieplną nie mniejszą niż 50 MW, jeżeli rozbudowa źródła istniejącego nastąpiła po dniu 31 grudnia 2015 r. albo rozbudowa dotyczy źródła nowego, standardy emisyjne dla dobudowanej części źródła stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 6, odpowiadające nominalnej mocy cieplnej źródła po rozbudowie.

2. W przypadku wprowadzenia po dniu 31 grudnia 2015 r. w źródle istniejącym o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW lub w części takiego źródła zmiany mogącej mieć negatywny wpływ na środowisko, standardy emisyjne ze zmienionego źródła istniejącego lub ze zmienionej części takiego źródła stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 6, odpowiadające nominalnej mocy cieplnej źródła po zmianie.

§ 10. 1. Dopuszcza się odstępstwo od standardu emisyjnego dwutlenku siarki dla źródła, w którym w normalnych warunkach użytkowania jest spalane paliwo o małej zawartości siarki, w przypadku wystąpienia ograniczeń w dostawach tego paliwa. Odstępstwo polega na zwiększeniu standardu emisyjnego dwutlenku siarki dla źródła o 50%, nie dłużej niż 6 miesięcy w roku kalendarzowym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) źródła istniejącego, w którym jest spalane paliwo stałe lub ciekłe, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., w przypadku którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, wynosi nie więcej niż 1500 godzin
- 2) od dnia 1 stycznia 2019 r. - źródła nowego o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW, którego czas użytkowania, liczony jako średnia krocząca z trzech lat wynosi nie więcej niż 500 godzin w roku;
- 3) od dnia 1 stycznia 2025 r. - źródła istniejącego o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW i mniejszej niż 50 MW, którego czas użytkowania liczony jako średnia krocząca z pięciu lat wynosi nie więcej niż 500 godzin w roku, albo, jeżeli jest to źródło służące wyłącznie do wytwarzania ciepła w razie wystąpienia nadzwyczajnie niskich temperatur, nie więcej niż 1000 godzin w roku,
- 4) od dnia 1 stycznia 2030 r. - źródła istniejącego o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW, którego czas użytkowania liczony jako średnia krocząca z pięciu lat wynosi nie więcej niż 500 godzin w roku, albo, jeżeli jest to źródło służące wyłącznie do wytwarzania ciepła w razie wystąpienia nadzwyczajnie niskich temperatur, nie więcej niż 1000 godzin w roku.

3. W przypadku źródła, do którego stosuje się pierwszą, drugą lub trzecią zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, przepisu ust. 1 nie stosuje się także do części źródła, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, odprowadzającej gazy odlotowe jednym lub więcej niż jednym osobnym przewodem wspólnego kominu, której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca odpowiednio z pięciu lat lub z trzech lat, wynosi nie więcej niż odpowiednio: 1500 godzin albo 500 godzin, jeżeli jest ona objęta odstępstwami od standardów emisyjnych określonymi dla takiej części w załącznikach nr 1-5 do rozporządzenia.

4. Dopuszcza się odstępstwo od standardów emisyjnych dla źródła, w którym w normalnych warunkach użytkowania jest spalane wyłącznie paliwo gazowe, w przypadku wystąpienia nagłej przerwy w dostawie tego paliwa i spalania w tym źródle paliw innych niż gazowe, jeżeli spalanie tych paliw wymagałoby stosowania urządzeń ograniczających emisję. Odstępstwo od standardów emisyjnych określonych dla tych paliw i źródła polega na zwiększeniu tych standardów o 100%, nie dłużej niż 10 dni w roku kalendarzowym. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 4, prowadzący źródło przekazuje informację organowi właściwemu do wydania pozwolenia, w ciągu 24 godzin od chwili wystąpienia ograniczeń w dostawach paliwa o małej zawartości siarki albo nagłej przerwy w dostawie paliwa gazowego.

§ 11. 1. Standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli:

- 1) dla źródeł, do których nie stosuje się pierwszej lub trzeciej zasady łączenia, o której mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, odprowadzających gazy odlotowe do powietrza przez wspólny komin - stężenie substancji w gazach odlotowych we wspólnym kominie lub średnie stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych z różnych źródeł do wspólnego kominu ważone względem mocy cieplnej, nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 2-5, dla źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem ich nominalnej mocy cieplnej,
- 2) dla źródła, do którego stosuje się pierwszą lub trzecią zasadę łączenia, o której mowa w art. 157a ust. 2 ustawy - stężenie substancji w gazach odlotowych we wspólnym kominie lub średnie stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych z różnych części źródła do wspólnego kominu ważone względem mocy cieplnej, nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów

emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 5, dla części źródła pracujących w tym samym czasie, ważonej względem ich nominalnej mocy cieplnej.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio w przypadku:

- 1) źródeł, do których stosuje się drugą lub trzecią zasadę łączenia, o której mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, odprowadzających gazy odlotowe do powietrza przez różne kominy;
- 2) gdy jednym kominem są odprowadzane do powietrza gazy odlotowe z istniejących i nowych źródeł o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW.

3. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standard emisyjny uznaje się za dotrzymany, jeżeli – w odniesieniu do czasu użytkowania źródła w roku kalendarzowym – są spełnione jednocześnie następujące warunki:

- 1) żadna z zatwierdzonych średnich miesięcznych wartości stężeń substancji nie przekracza standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 5;
- 2) żadna z zatwierdzonych średnich dobowych wartości stężeń substancji nie przekracza 110% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 5;
- 3) w przypadku źródeł składających się wyłącznie z kotłów, w których jest spalany węgiel, o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW, żadna z zatwierdzonych średnich dobowych wartości stężeń substancji nie przekracza 150% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 5;
- 4) 95% wszystkich zatwierdzonych średnich jednogodzinnych wartości stężeń substancji w ciągu roku kalendarzowego nie przekracza 200% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 5.

4. Zatwierdzone średnie wartości stężeń substancji, o których mowa w ust. 3, ustala się w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 148 ust. 1 ustawy.

5. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji w trakcie pracy źródła lub części źródła, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, standard emisyjny uznaje się za dotrzymany, jeżeli są spełnione warunki określone w ust. 3, z tym że wielkościami, które nie mogą być przekroczone, są odpowiednio:

- 1) średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 5, ważona względem nominalnej mocy cieplnej części tego źródła;
- 2) 110%, 150% lub 200% średniej, o której mowa w pkt 1.

6. W przypadku wystąpienia przerw w prowadzeniu ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji, warunki uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane, określone w ust. 3, sprawdza się, przyjmując za wymienione w tych przepisach średnie wielkości emisji substancji w okresach tych przerw średnie wielkości emisji substancji w okresie poprzedzającym przerwę równym okresowi przerwy lub wielkości emisji substancji wyznaczone innymi metodami określonymi w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym.

7. Średnie wartości stężeń substancji, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, oblicza się z jednogodzinnych średnich wartości stężeń substancji, z tym że w obliczeniach nie uwzględnia się okresów rozruchu i wyłączania źródła oraz okresów pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych ograniczających emisję i przerw w dostawach odpowiedniej jakości i rodzaju paliwa, o których mowa w § 10 ust. 1 i 4 oraz w § 12 ust. 3 i 4.

8. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się do źródeł, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 10 i 11 oraz do turbin gazowych, dla których nie określa się standardów emisyjnych, jeżeli dopuszczalne wielkości emisji w warunkach ich normalnego funkcjonowania zostały wyrażone w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym w mg/m^3_{a} , z tym że jako standardy emisyjne przyjmuje się określone w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo

w pozwoleniu zintegrowanym dopuszczalne wielkości emisji w warunkach normalnego funkcjonowania tych źródeł i turbin gazowych.

9. Dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW, w których jest spalane lokalne paliwo stałe, w przypadku gdy zawartość siarki w tym paliwie nie pozwala na dotrzymanie standardu emisyjnego dwutlenku siarki, o którym mowa w § 6 ust. 1 i 5, a prowadzący źródło przedłożył organowi właściwemu do wydania pozwolenia analizę zawierającą techniczne uzasadnienie niewykonalności dotrzymania standardu emisyjnego, standard emisyjny tej substancji uznaje się za dotrzymany, jeżeli stopień odsiarczania wynosi co najmniej:

- 1) dla źródeł istniejących, dla których pierwsze pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia złożono przed tym dniem, i które zostały oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r.:
 - a) 80% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 100 MW,
 - b) 90% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 100 MW i nie większej niż 300 MW,
 - c) 96% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW, z tym że dla źródeł istniejących opalanych łupkiem bitumicznym minimalny stopień odsiarczania wynosi 95%;
- 2) dla źródeł istniejących innych niż wymienione w pkt 1:
 - a) 92% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 300 MW,
 - b) 96% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW;
- 3) dla źródeł nowych:
 - a) 93% – dla źródeł nowych o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 300 MW,
 - b) 97% – dla źródeł nowych o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW.

10. W przypadku ustalania wymaganego stopnia odsiarczania dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW stosuje się pierwszą i drugą zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy.

11. W przypadku prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji substancji, standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli średnie wartości uzyskane w wyniku pomiaru nie przekraczają tych standardów. W takim przypadku przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio.

12. Wymagany stopień odsiarczania dla źródeł uznaje się za dotrzymany, jeżeli średni stopień odsiarczania odniesiony do miesiąca kalendarzowego nie przekracza wartości określonej w ust. 9. W takim przypadku przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio.

§ 12. 1. Po stwierdzeniu przekroczenia standardów emisyjnych prowadzący źródło podejmuje działania niezbędne do zapewnienia przywrócenia zgodności ze standardami w jak najkrótszym czasie.

2. W przypadku wystąpienia zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję powodujących, że średnia dobowo wielkość emisji substancji przekracza standard emisyjny o więcej niż 30%, oraz braku możliwości przywrócenia normalnych warunków użytkowania źródła w ciągu 24 godzin, prowadzący źródło ogranicza lub wstrzymuje pracę źródła lub stosuje paliwo, którego spalanie nie spowoduje przekroczenia standardów emisyjnych o więcej niż 30%, oraz możliwie jak najszybciej, lecz nie później niż w ciągu 48 godzin od momentu wystąpienia zakłóceń, przekazuje informację o zakłóceniach wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

3. Łączny czas pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza nie może przekroczyć 120 godzin w ciągu każdego okresu dwunastomiesięcznego.

4. Dopuszcza się zwiększenie z 24 i 120 godzin, o których mowa w ust. 1 i 2, ale nie więcej niż odpowiednio do 72 i 300 godzin, w przypadkach uzasadnionych nadrzędną koniecznością utrzymania dostaw energii lub koniecznością zastąpienia źródła, w którym nastąpiło zakłócenie w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję, przez inne źródło, którego użytkowanie spowodowałoby ogólny wzrost wielkości emisji substancji.

§ 13. Informacje, o których mowa w § 10 ust. 5 oraz § 12 ust. 1, ze wskazaniem co najmniej rodzaju i lokalizacji źródła oraz prowadzącego źródła, rodzaju substancji, której standard emisyjny nie został dotrzymany, czasu wystąpienia zdarzenia i przewidywanego okresu jego trwania, przekazuje się w formie pisemnej, w postaci papierowej albo elektronicznej.

§ 14. 1. Gazy odlotowe ze źródeł wprowadza się do powietrza w sposób kontrolowany za pomocą kominia o co najmniej jednym przewodzie kominowym, którego wysokość jest ustalana w taki sposób, aby chronić zdrowie ludzi oraz środowisko.

2. W przypadku gdy nie są dotrzymane standardy emisyjne, o których mowa w niniejszym rozdziale, stosuje się urządzenia ochronne ograniczające emisję.

Rozdział 3

Instalacje i urządzenia spalania lub współspalania odpadów

§ 15. 1. Standardy emisyjne określa się dla instalacji i urządzeń spalania lub współspalania odpadów innych niż instalacje i urządzenia:

- 1) w których są spalane lub współspalane wyłącznie następujące odpady:
 - a) stanowiące biomasę,
 - b) promieniotwórcze,
 - c) zwłoki zwierzęce, które są unieszkodliwiane zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.),
 - d) pochodzące z poszukiwań i eksploatacji zasobów ropy naftowej i gazu ziemnego na platformach wydobywczych oraz spalane na tych platformach;
- 2) doświadczalne wykorzystywane do prac badawczo-rozwojowych, prac naukowych i prób mających na celu usprawnienie procesu spalania, przerabiających mniej niż 50 Mg odpadów rocznie;
- 3) do spalania gazów uzyskanych w wyniku zgazowania lub pirolizy odpadów, które są oczyszczone w takim stopniu, że przed spalaniem nie są już odpadami i ich spalanie nie może spowodować emisji większych niż w wyniku spalania gazu ziemnego.

2. Do będących źródłami instalacji spalania lub współspalania odpadów, w których są spalane lub współspalane:

- 1) odpady, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a,
- 2) gazy, o których mowa w ust. 1 pkt 3

– przepisy rozdziału 2 stosuje się odpowiednio.

§ 16. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń spalania odpadów określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 17. 1. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

2. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów, w przypadku:

1) gdy moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych przekracza 40% nominalnej mocy cieplnej instalacji albo urządzenia,

2) gdy współspalanie odpadów odbywa się w taki sposób, że głównym celem instalacji albo urządzenia nie jest wytwarzanie energii lub innych produktów, ale termiczne przekształcanie odpadów,

3) współspalania niepoddanych przeróbce zmieszanych odpadów komunalnych, z wyjątkiem odpadów innych niż niebezpieczne określonych w przepisach o klasyfikacji odpadów jako odpady o kodach 20 01 i 20 02

– określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 18. 1. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń spalania odpadów uznaje się za dotrzymane, jeżeli w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji są spełnione jednocześnie następujące warunki:

1) średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenków azotu, a w przypadku tlenku węgla 97% średnich dobowych wartości stężeń w ciągu roku kalendarzowego, licząc od początku roku, nie przekraczają standardów emisyjnych tych substancji określonych, jako średnie dobowe, w załączniku nr 6 do rozporządzenia;

2) średnie trzydziestominutowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenków azotu nie przekraczają wartości A standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 6 do rozporządzenia, lub 97% średnich trzydziestominutowych wartości stężeń tych substancji w ciągu roku kalendarzowego, licząc od początku roku, nie przekracza wartości B standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 6 do rozporządzenia;

3) średnie trzydziestominutowe wartości stężeń tlenku węgla nie przekraczają wartości A standardu emisyjnego tej substancji, określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia, lub 95% średnich dziesięciominutowych wartości stężeń tej substancji w ciągu 24 godzin nie przekracza wartości B standardu emisyjnego tej substancji, określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia; w przypadku instalacji i urządzeń spalania odpadów, w których temperatura gazu powstałego w procesie spalania wynosi co najmniej 1100°C przez co najmniej dwie sekundy, dla dokonania oceny średnich wartości dziesięciominutowych można zastosować okres siedmiodniowy.

2. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów uznaje się za dotrzymane, jeżeli w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz tlenku węgla nie przekraczają standardów emisyjnych ustalonych w sposób określony w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

3. W przypadku instalacji i urządzeń współspalania odpadów, dla których standardy emisyjne określa załącznik nr 6 do rozporządzenia, przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–3, średnie wartości stężeń w okresie pomiarowym ustalonym dla metali ciężkich oraz dioksyn i furanów nie powinny także przekraczać standardów emisyjnych określonych odpowiednio w załącznikach nr 6 i 7 do rozporządzenia.

5. Dokonując oceny dotrzymywania warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, nie uwzględnia się:

1) okresów rozruchu i wyłączenia instalacji albo urządzeń, o ile w trakcie ich trwania nie są spalane odpady;

2) wpływających na zwiększenie emisji substancji zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do 60 godzin w roku kalendarzowym, licząc od początku roku.

6. W przypadku wystąpienia przerw w prowadzeniu ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji, przy sprawdzaniu spełniania warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, przepis § 11 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

7. W przypadku prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji substancji, standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli wartości średnie uzyskane w wyniku pomiaru nie przekraczają tych standardów.

8. Informację o każdym przypadku niedotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1-4:

1) prowadzący instalację spalania lub współspalania odpadów przekazuje organowi właściwemu do wydania pozwolenia,

2) użytkownik urządzenia spalania lub współspalania odpadów przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska

– w ciągu 24 godzin od momentu stwierdzenia ich niedotrzymania.

9. Do przekazania informacji, o których mowa w ust. 8, przepisy § 13 stosuje się odpowiednio.

§ 19. 1. Proces spalania lub współspalania odpadów nie może być kontynuowany przez okres przekraczający cztery godziny, w przypadku gdy przekraczane są standardy emisyjne.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, dla instalacji i urządzeń spalania odpadów średnie trzydziestominutowe stężenie pyłu, tlenku węgla i substancji organicznych wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny, przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych, nie może przekraczać:

1) dla pyłu – 150 mg/m³_u;

2) dla tlenku węgla – 100 mg/m³_u;

3) dla substancji organicznych wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny – 20 mg/m³_u.

3. Łączny czas eksploatacji instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów w warunkach, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać, dla każdej linii technologicznej instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów wyposażonej w odrębne urządzenia ochronne ograniczające emisję, 60 godzin w okresie roku kalendarzowego.

4. W przypadku wystąpienia zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych lub w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję, powodujących przekraczanie standardów emisyjnych:

1) natychmiast wstrzymuje się podawanie odpadów do instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów, a jeżeli przekraczanie standardów emisyjnych utrzymuje się, nie później niż w czwartej godzinie trwania zakłóceń rozpoczyna się procedurę zatrzymywania instalacji albo urządzeń w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji albo urządzeń;

2) po przekroczeniu rocznego limitu czasu określonego w ust. 3 – natychmiast wstrzymuje się podawanie odpadów do instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów, oraz jednocześnie rozpoczyna się procedurę zatrzymywania instalacji albo urządzeń w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji albo urządzeń.

5. Podawanie odpadów do instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów wstrzymuje się natychmiast także w przypadku spadku temperatury w komorze spalania poniżej 850°C, a przy spalaniu odpadów niebezpiecznych zawierających ponad 1% związków chlorowcoorganicznych w przeliczeniu na chlor – poniżej 1100°C.

§ 20. 1. Gazy odlotowe z instalacji i urządzeń spalania lub współspalania odpadów wprowadza się do powietrza w sposób kontrolowany, przez komin, którego wysokość jest ustalana w taki sposób, aby chronić zdrowie ludzi i środowisko.

2. Do palnika pomocniczego, który powinien znajdować się w każdej komorze spalania w instalacji i urządzeniu spalania odpadów i który powinien włączać się automatycznie:

- 1) w przypadku spadku temperatury gazów odlotowych po ostatnim doprowadzeniu powietrza spalania poniżej temperatury określonej w § 19 ust. 5,
- 2) w czasie rozruchu i wyłączenia instalacji albo urządzenia, w celu zapewnienia utrzymania w tych okresach temperatury określonej w § 19 ust. 5 oraz do czasu spalania odpadów znajdujących się w komorze spalania

– nie podaje się paliw, które mogą spowodować emisje wyższe niż powstające w wyniku spalania gazu płynnego, gazu ziemnego lub oleju napędowego.

Rozdział 4

Instalacje przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest

§ 21. Standardy emisyjne określa się dla instalacji przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest, jeżeli ilość surowego azbestu używana w procesach przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest przekracza 100 kg na rok.

§ 22. 1. Standard emisyjny azbestu wprowadzanego do powietrza kominem wynosi $0,1 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.

2. Standard emisyjny pyłu wprowadzanego do powietrza kominem wynosi $0,1 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, jeżeli nie jest oznaczana ilość azbestu w pyłe.

§ 23. W przypadku gdy do pomiaru wielkości emisji azbestu nie stosuje się metody wagowej, ale metodę mikroskopii optycznej fazowo-kontrastowej, standard emisyjny azbestu wprowadzanego do powietrza kominem uznaje się za dotrzymany, jeżeli w jednym mililitrze gazów odlotowych w warunkach umownych temperatury 273,15 K i ciśnienia 101,3 kPa znajdują się nie więcej niż dwa włókna azbestu długości większej niż $5 \mu\text{m}$ i szerokości mniejszej niż $3 \mu\text{m}$, przy czym stosunek długości do szerokości włókna jest większy niż 3:1.

Rozdział 5

Instalacje do produkcji dwutlenku tytanu

§ 24. Standardy emisyjne określa się dla instalacji do produkcji dwutlenku tytanu w przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji i chlorowania.

§ 25. Standard emisyjny pyłu wynosi:

- 1) $50 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, jako średnia godzinna wartość – z procesów mielenia surowców, mielenia suchego pigmentu, suszenia pigmentu i mikronizacji parowej;
- 2) $150 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, jako średnia godzinna wartość – z procesów innych niż określone w pkt 1.

§ 26. 1. W przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji do produkcji dwutlenku tytanu standard emisyjny związków siarki, obejmujących dwutlenek siarki, trójtlenek siarki i kwas siarkowy, w przeliczeniu na dwutlenek siarki, wynosi:

- 1) 6 kg/Mg wyprodukowanego dwutlenku tytanu, jako średnia roczna wartość – z procesów rozkładu surowców i kalcynacji;

2) $500 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, jako średnia godzinna wartość – z procesu koncentracji odpadowych roztworów kwaśnych.

2. W przypadku stosowania reakcji chlorowania do produkcji dwutlenku tytanu standard emisyjny chloru gazowego wynosi $40 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, z tym że średnie dobowe stężenia chloru nie mogą przekroczyć $5 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.

§ 27. W przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji do produkcji dwutlenku tytanu instalacje do termicznego rozkładu soli powstałych w wyniku unieszkodliwiania odpadów z procesów produkcji dwutlenku tytanu wyposaża się w urządzenia ochronne odsiarczające.

Rozdział 6

Instalacje, w których są używane rozpuszczalniki organiczne

§ 28. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) emisji całkowitej – rozumie się przez to emisję zorganizowaną i niezorganizowaną;
- 2) wprowadzaniu lotnych związków organicznych (LZO) do powietrza w sposób niezorganizowany (emisja niezorganizowana) – rozumie się przez to LZO wprowadzane do powietrza w sposób inny niż z gazami odlotowymi, w tym LZO uwalniane z produktów;
- 3) wprowadzaniu LZO do powietrza w sposób zorganizowany (emisja zorganizowana) – rozumie się przez to LZO wprowadzane do powietrza w sposób kontrolowany przez komin lub przez urządzenia ochronne ograniczające emisję;
- 4) chlorowcowanych LZO – rozumie się przez to LZO zawierające w cząsteczce co najmniej jeden atom bromu, chloru, fluoru lub jodu;
- 5) gazach odlotowych – rozumie się przez to gazy wprowadzane do powietrza przez komin lub przez urządzenia ochronne ograniczające emisję ;
- 6) mieszaninie – rozumie się przez to mieszaninę określoną w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.);
- 7) roku – rozumie się przez to rok kalendarzowy lub inny okres obejmujący kolejno po sobie następujących 12 miesięcy;
- 8) rozpuszczalnikach organicznych – rozumie się przez to LZO, które są stosowane oddzielnie lub w połączeniu z innymi substancjami i które nie podlegają przemianie chemicznej, w celu rozpuszczania surowców, produktów, materiałów odpadowych lub zanieczyszczeń, lub LZO, które są stosowane jako czynnik rozpuszczający, czynnik dyspergujący, regulator lepkości, regulator napięcia powierzchniowego, plastyfikator lub konserwant;
- 9) wkładzie LZO – rozumie się przez to masę LZO wprowadzonych po raz pierwszy do instalacji w okresie roku, oznaczoną jako I1, powiększoną o masę LZO odzyskanych i ponownie wprowadzonych do instalacji w okresie roku, oznaczoną jako I2;
- 10) wtórnym wykorzystaniu – rozumie się przez to wykorzystanie odzyskanych z instalacji LZO do celów technicznych lub handlowych, wraz z wykorzystaniem w celach energetycznych, ale z wyłączeniem końcowego unieszkodliwiania odzyskanych LZO jako odpadu;
- 11) zużyciu LZO – rozumie się przez to wkład LZO do instalacji w okresie roku, pomniejszony o masę LZO, które zostały w tym okresie odzyskane w celu ich wtórnego wykorzystania;
- 12) związku organicznym – rozumie się przez to każdy związek zawierający co najmniej atom węgla i jeden lub większą ilość atomów wodoru, halogenów, tlenu, siarki, fosforu, krzemu lub azotu, z wyjątkiem tlenków węgla i węglanów lub dwuwęglanów nieorganicznych.

2. LZO wprowadzane do powietrza przez:

- 1) systemy wentylacji grawitacyjnej,
 - 2) systemy mechanicznej wentylacji ogólnej,
 - 3) zawory bezpieczeństwa i zawory odpowietrzające w instalacjach do magazynowania LZO
- z wyjątkiem ich wprowadzania do powietrza przez urządzenia ochronne ograniczające emisję LZO, traktuje się jako emisję niezorganizowaną.

§ 29. Standardy emisyjne określa się dla instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne i:

- 1) w których są prowadzone procesy wymienione w załączniku nr 8 do rozporządzenia oraz
- 2) w przypadku których łączna zdolność produkcyjna wymaga dla danego procesu zużycia LZO określonego w załączniku nr 9 do rozporządzenia.

§ 30. Standardy emisyjne LZO określa załącznik nr 9 do rozporządzenia, przy czym:

- 1) w tabeli 1 są określone dla niektórych instalacji standardy emisyjne:
 - a) emisji zorganizowanej, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, i oznaczone jako S_1 ,
 - b) emisji niezorganizowanej, wyrażone jako procent wkładu LZO i oznaczone jako S_2 ,
 - c) emisji całkowitej, wyrażone jako stosunek masy LZO do jednostki produktu lub surowca i oznaczone jako S_4 ;
- 2) w tabeli 2 są określone dla niektórych instalacji standardy emisyjne:
 - a) emisji zorganizowanej, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, i oznaczone jako S_1 ,
 - b) emisji niezorganizowanej, wyrażone jako procent wkładu LZO i oznaczone jako S_3 ,
 - c) emisji całkowitej, wyrażone jako procent wkładu LZO i oznaczone jako S_5 ;
- 3) w tabeli 3 są określone standardy emisyjne emisji całkowitej dla instalacji powlekania nowych pojazdów, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia więcej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, wyrażone jako stosunek masy LZO wprowadzonej do powietrza do:
 - a) jednostki powierzchni produktu,
 - b) jednostki produktu.

§ 31. 1. Dotrzymanie standardów emisyjnych, o których mowa w § 30 pkt 1 i 2, sprawdza się na podstawie pomiarów wielkości emisji LZO i rocznego bilansu masy LZO, stosując odpowiednio następujące wzory:

1)

$$100 \times \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R + G)}{I1 + I2} \leq S_2$$

2)

$$100 \times \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R + G)}{I1 + I2} \leq S_3$$

3)

$$\frac{I1 - (I3 + H + O + W + R)}{P} \leq S_4$$

4)

$$100 \times \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R)}{I1 + I2} \leq S_5$$

– gdzie:

I1 – oznacza masę LZO wprowadzonych po raz pierwszy do instalacji w okresie roku,
I2 – oznacza masę LZO odzyskanych i ponownie wprowadzonych do instalacji w okresie roku,
I3 – oznacza masę LZO odzyskanych z instalacji w celu ich wtórnego wykorzystania, ale nie jako wkład do instalacji, w okresie roku,

H – oznacza masę LZO zawartych w produktach o wartości handlowej,

O – oznacza masę LZO zawartych w odpadach,

W – oznacza masę LZO zawartych w ściekach,

R – oznacza masę LZO utraconych lub zatrzymanych w urządzeniach ograniczających wielkość emisji LZO, nieuwzględnionych w O i W,

G – oznacza masę LZO wprowadzonych do powietrza w sposób zorganizowany,

P – oznacza wielkość produkcji wyrażoną odpowiednio jako ilość, masę, powierzchnię lub objętość produktów, a w przypadku instalacji do ekstrakcji tłuszczu zwierzęcego i instalacji do ekstrakcji lub rafinowania oleju roślinnego – ilość przerabianego surowca.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio do sprawdzania dotrzymywania standardów emisyjnych, o których mowa w § 30 pkt 3, z tym że zamiast S₄ przyjmuje się te standardy emisyjne.

3. Prowadzący instalację sprawdza dotrzymywanie standardów emisyjnych, w terminie 2 miesięcy od zakończenia roku objętego bilansem. W przypadku niedotrzymania standardów emisyjnych prowadzący instalację przekazuje niezwłocznie informację o tym fakcie organowi ochrony środowiska właściwemu do wydania pozwolenia, przedkładając roczny bilans masy LZO.

§ 32. 1. Emisja LZO z instalacji, w których prowadzi się procesy wymienione w załączniku nr 9 do rozporządzenia w tabeli 1 w lp. 14, nie może przekraczać łącznie standardów emisyjnych S₁ i S₂ lub standardu emisyjnego S₄.

2. Emisja LZO z instalacji, w których prowadzi się procesy wymienione w załączniku nr 9 do rozporządzenia w tabeli 2, nie może przekraczać łącznie standardów emisyjnych S₁ i S₃ lub standardu emisyjnego S₅.

§ 33. 1. Dla instalacji, w których są używane:

1) LZO, które zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającym i uchylającym dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.), są klasyfikowane jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość i które mają przypisane zwroty lub które powinny być oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia: H340, H350, H350i, H360D lub H360F,

2) chlorowcowane LZO, które zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w pkt 1, mają przypisane zwroty, lub które powinny być oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia: H341 lub H351 – stosuje się standard emisyjny S₁, a standard emisji niezorganizowanej tych LZO wynosi 0, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 4.

2. Standard emisyjny S₁ dla LZO, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli suma mas takich LZO wprowadzanych do powietrza w ciągu jednej godziny jest nie mniejsza niż 10 g, wynosi 2 mg/m³_v. Standard ten dotyczy sumarycznego stężenia takich LZO bez przeliczenia na całkowity węgiel organiczny.

3. Standard emisyjny S₁ dla chlorowcowanych LZO, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli suma mas takich LZO wprowadzanych do powietrza w ciągu jednej godziny jest nie mniejsza niż 100 g, wynosi 20 mg/m³_v. Standard ten dotyczy sumarycznego stężenia takich LZO bez przeliczenia na całkowity węgiel organiczny.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do instalacji, w których prowadzi się proces wymieniony w załączniku nr 9 do rozporządzenia w tabeli 1 w lp. 6 oraz do LZO, o których mowa w § 28 ust. 2 pkt 3, a przepisu ust. 3 nie stosuje się także do instalacji, w których prowadzi się proces wymieniony w załączniku nr 9 do rozporządzenia w tabeli 1 w lp. 5. W takich przypadkach LZO mogą być wprowadzane do powietrza w sposób zorganizowany lub niezorganizowany i wówczas stosuje się odpowiednie standardy emisyjne określone w załączniku nr 9 do rozporządzenia.

§ 34. 1. Przepisu § 30 nie stosuje się do instalacji, w których nie są dotrzymane standardy emisyjne, ale dla których:

- 1) jest spełniony warunek planu obniżenia emisji określony w załączniku nr 10 do rozporządzenia albo
- 2) prowadzący instalację opracuje plan obniżenia emisji, którego realizacja zapewni spełnienie warunku obniżenia emisji równoważnego temu, które zostałyby osiągnięte przy zastosowaniu standardów emisyjnych.

2. W przypadku planu obniżenia emisji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) punkt odniesienia do równoważnego obniżenia emisji powinien w możliwie najwyższym stopniu odpowiadać emisji LZO, która nastąpiłaby wówczas, gdyby nie podjęto żadnych działań zmierzających do obniżenia emisji;
- 2) równoważne obniżenie emisji z instalacji nowo zbudowanych, które zostaną oddane do użytkowania, powinno nastąpić z dniem oddania instalacji do użytkowania;
- 3) warunki realizacji planu uwzględniają czas niezbędny do zastąpienia mieszanin zawierających LZO stosowanych w instalacjach substytutami niezawierającymi LZO lub zawierającymi mniejsze ilości LZO, w tym substytutami, które są w fazie opracowania.

3. W terminie 2 miesięcy od zakończenia każdego roku objętego planem obniżenia emisji prowadzący instalację przekazuje organowi właściwemu do wydania pozwolenia sprawozdanie dotyczące poprzedniego roku, zawierające odpowiednio:

- 1) sprawdzenie spełnienia warunku planu obniżenia emisji określonego w załączniku nr 10 do rozporządzenia albo
- 2) rozliczenie planu obniżenia emisji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w tym roczny bilans masy LZO.

4. Do przekazania, o którym mowa w ust. 3, przepisy § 13 stosuje się odpowiednio.

5. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 33 ust. 1.

§ 35. Przepisu § 30 pkt 1 nie stosuje się do instalacji, w których prowadzi się proces wymieniony w załączniku nr 9 do rozporządzenia w tabeli 1 w:

1) lp. 11, jeżeli LZO nie mogą być wprowadzane z tych instalacji do powietrza w sposób zorganizowany, w szczególności do powlekania samolotów, statków i pociągów; w takim przypadku stosuje się warunek planu obniżenia emisji albo plan obniżenia emisji, o których mowa w § 34 ust. 1;

2) lp. 7, jeżeli masa LZO zawartych w materiale czyszczącym, używanym w tych instalacjach, jest nie większa niż 30% masy tego materiału.

§ 36. 1. Standardy emisyjne LZO, o których mowa w § 30, z instalacji, w której prowadzi się dwa lub więcej procesów wymienionych w załączniku nr 8 do rozporządzenia, uznaje się za dotrzymane, jeżeli wielkość emisji LZO wprowadzanych do powietrza łącznie z tych procesów jest nie większa niż łączna wielkość emisji LZO, jaka następowalaby w przypadku dotrzymania standardów emisyjnych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 33 ust. 1.

§ 37. 1. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji LZO, standard emisyjny S_1 uznaje się za dotrzymany, jeżeli średnia dwudziestoczterogodzinna wielkość emisji LZO w gazach

odlotowych dla faktycznych godzin pracy instalacji nie przekracza tego standardu oraz są spełnione następujące warunki:

- 1) średnia piętnastominutowa wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu – w przypadku instalacji, w których prowadzi się procesy wymienione w załączniku nr 9 do rozporządzenia w tabeli 1 w lp. 8 i 9;
- 2) średnia jednogodzinna wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu – w przypadku instalacji innych niż określone w pkt 1.

2. Średnie dwudziestoczęterogodzinne wielkości emisji LZO oblicza się jako średnią arytmetyczną ze wszystkich odczytów, z tym że w obliczeniach nie uwzględnia się okresów rozruchu i wyłączenia instalacji oraz konserwacji wyposażenia. Regularnie przebiegających faz danego procesu w instalacji nie traktuje się jako rozruchu i wyłączenia instalacji.

3. W przypadku wystąpienia przerw w wykonywaniu ciągłych pomiarów wielkości emisji LZO, przy sprawdzaniu spełniania określonych w ust. 1 warunków uznawania standardu emisyjnego S_1 za dotrzymany, przepisy § 11 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji LZO, standard emisyjny S_1 uznaje się za dotrzymany, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) średnia jednogodzinna wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu;
- 2) średnia ze wszystkich odczytów nie przekracza tego standardu.

5. W przypadku LZO, o których mowa w § 33 ust. 1, dotrzymanie standardu emisyjnego S_1 sprawdza się na podstawie sumy stężeń danych, indywidualnych LZO, a w pozostałych przypadkach na podstawie stężenia całkowitego węgla organicznego.

6. W przypadku prowadzenia pomiarów wielkości emisji LZO nie uwzględnia się objętości gazów dodanych do gazów odlotowych w celu ich chłodzenia lub rozcieńczenia.

§ 38. W przypadku gdy substancje lub mieszaniny zostaną z uwagi na zawartość LZO zaklasyfikowane jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość, zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w § 33 ust. 1 pkt 1, i zostaną im przypisane zwroty lub powinny być one oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia: H340, H350, H350i, H360D lub H360F, instalacje, w których są one używane, powinny być dostosowane do wymagań wynikających z niniejszego rozdziału, nie później niż w terminie roku od daty dokonania tej klasyfikacji.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i przepis końcowy

§ 39. 1. W latach 2017–2020 nieprzekraczanie limitu czasu użytkowania źródła spalania paliw albo części źródła spalania paliw wynoszącego w roku kalendarzowym 1500 godzin, o którym mowa w § 10 ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3, sprawdza się uwzględniając nie średnią kroczącą z pięciu lat, ale w:

- 1) 2017 r. – czas użytkowania źródła spalania paliw w 2016 r.;
- 2) 2018 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła spalania paliw w 2016 r. i 2017 r.;
- 3) 2019 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła spalania paliw w 2016 r., 2017 r. i 2018 r.;
- 4) 2020 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła spalania paliw w 2016 r., 2017 r., 2018 r. i 2019 r.

2. Odpowiednie przesunięcie w czasie dla stosowania średniej kroczącej z pięciu lat przy ocenie nieprzekraczania limitu 1500 godzin czasu użytkowania źródła spalania paliw albo części źródła spalania paliw w roku kalendarzowym uwzględnia się także w przypadku źródeł spalania paliw:

- 1) do których ma zastosowanie art. 146b albo art. 146c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,

2) o których mowa w Akcie dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, w Załączniku XII, w Rozdziale 13, w Sekcji D, w punkcie 2 literze a, b lub c (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864)

- które po zakończeniu korzystania z odstępstw wynikających z tych przepisów będą w całości lub w części użytkowane nie dłużej niż przez 1500 godzin w roku kalendarzowym. Czas użytkowania źródła spalania paliw albo części źródła spalania paliw będzie wówczas liczony jako średnia krocząca z pięciu lat dopiero po upływie pięciu lat od zakończenia korzystania z odstępstw.

§ 40. Substancje lub mieszaniny, które z uwagi na zawartość lotnych związków organicznych są klasyfikowane jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającym i uchylającym dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1907/2006, i które mają przypisane zwroty lub które powinny być oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia: H340, H350, H350i, H360D lub H360F, zastępuje się w możliwie krótkim czasie mniej szkodliwymi substancjami lub mieszaninami.

§ 41. Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. poz. 1546 i 1631).

§ 42. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

W porozumieniu:

MINISTER ENERGII

LEGISLACYJNY I ADMINISTRACYJNY
DEPARTAMENT PRAWNY
KONCUSE 12

Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego

Anna Szpilecka-Zywar

SEKRETARZ STANU

Agwet Salek

Maciej Maciej
Maciej Maciej

Dyrektor Departamentu
Ochrony Powietrza i Klimatu

Agnieszka Sosnowska

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Środowiska z dnia
2017 r. (poz.)

Załącznik nr 1

**STANDARDY EMISYJNE DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO O NOMINALNEJ MOCY
CIEPLNEJ NIE MNIEJSZEJ NIŻ 50 MW**

- I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych
1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych i ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 1.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u			
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
	biomasa ^{1), 3)}	torf ^{1), 3)}	pozostałe paliwa stałe ^{1), 3)}	paliwa ciekłe ^{2), 3)}
1	2	3	4	5
≥ 50 i ≤ 100	200	300	400	350
> 100 i ≤ 300	200	300	250	250
> 300	200	200	200	200

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 2.

TABELA 2.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych ⁴⁾
1	2
gaz ciekły	5
niskokaloryczny gaz koksowniczy	400
niskokaloryczny gaz wielkopieczowy	200
pozostałe gazy	35 ⁴⁾

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych w turbinach gazowych określa tabela 3.

TABELA 3.

Rodzaj paliwa	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{t}}$ przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych
1	2
paliwa gazowe ogółem	12
skroplony gaz	2
niskokaloryczny gaz koksowniczy	133
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	67

- II. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych

1. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw stałych i ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 4.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{t}}$ ⁶⁾		
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
	biomasa i torf ^{5), 7)}	pozostałe paliwa stałe ^{5), 7)}	paliwa ciekłe ^{6), 7), 8)}
1	2	3	4
≥ 50 i ≤ 100	300	300 450 – przy spalaniu pyłu węgla brunatnego	450
> 100 i ≤ 300	250	200	200
> 300	200	200	150

2. Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 5.

TABELA 5.

Substancja	Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{t}}$ przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	gaz ziemny	gaz wielkopiecowy, gaz koksowniczy lub niskokaloryczne gazy pochodzące ze zgazowania pozostałości porafinacyjnych	pozostałe paliwa gazowe
1	2	3	4
Tlenki azotu	100	200 ⁹⁾	200 ⁹⁾
Tlenek węgla	100	-	-

3. Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla ze spalania paliw ciekłych i gazowych w turbinach gazowych (w tym turbinach gazowych o cyklu złożonym (CCGT)) i silnikach gazowych, określa tabela 6.

TABELA 6.

Substancja	Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych			
	turbiny gazowe (w tym z CCGT) ^{10), 11)}			silniki gazowe
	gaz ziemny ⁹⁾	pozostałe paliwa gazowe	paliwa ciekłe	paliwa gazowe
1	2	3	4	5
Tlenki azotu	50 ¹²⁾	120	90 ¹³⁾	100
Tlenek węgla	100	-	100 ¹³⁾	100

III. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych

1. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych i ciekłych, z wyłączeniem silników, określa tabela 7.

TABELA 7.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u		
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		przy zawartości tlenu w gazach odlotowych dla turbin gazowych – 15%, dla pozostałych źródeł – 3%
	biomasa i torf	pozostałe paliwa stałe	paliwa ciekłe
1	2	4	5 ¹⁴⁾
≥ 50 i ≤ 100	30	30	30 ¹⁴⁾
> 100 i ≤ 300	20	25	25 ¹⁴⁾
> 300	20	20	20 ¹⁴⁾

2. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem silników, określa tabela 8.

TABELA 8.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości tlenu w gazach odlotowych dla turbin gazowych – 15%, dla pozostałych źródeł – 3%
1	2
gaz wielkopieczowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	30
pozostałe gazy	5

Uwagi do załącznika nr 1 do rozporządzenia:

1. W przypadku turbin gazowych opalanych paliwami gazowymi standardy emisyjne stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.
2. Standardów emisyjnych nie stosuje się do turbin gazowych i silników gazowych eksploatowanych awaryjnie, dla których czas użytkowania w roku wynosi mniej niż 500 godzin. Prowadzący takie źródła przedkłada co roku organowi właściwemu do wydania pozwolenia dane dotyczące czasu ich użytkowania w roku.
3. W przypadku turbin gazowych standard emisyjny pyłu stosuje się wyłącznie do turbin, dla których pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 2002 r. lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r.

Objaśnienia do załącznika nr 1 do rozporządzenia:

- 1) Standard emisyjny dwutlenku siarki dla źródła opalanego paliwem stałym, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin, wynosi $800 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 2) Standard emisyjny dwutlenku siarki dla źródła opalanego paliwem ciekłym, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia złożono przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin:
 - 1) o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 300 MW – wynosi $850 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$;
 - 2) o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW – wynosi $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 3) Standardy emisyjne, o których mowa w objaśnieniach 1 i 2, dotyczą także części źródła odprowadzającej gazy odlotowe jednym lub więcej niż jednym osobnym przewodem wspólnego komina, której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin, w przypadku gdy emisja z tej części źródła jest mierzona osobno. Standardy te są ustalane w odniesieniu do nominalnej mocy cieplnej źródła.
- 4) Standard emisyjny dwutlenku siarki dla źródła istniejącego opalanego niskokalorycznymi gazami pochodzącymi ze zgazowania pozostałości po destylacji, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., wynosi $800 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 5) Standard emisyjny tlenków azotu dla źródła opalanego paliwem stałym, którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin:
 - 1) o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r.,
 - 2) o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 1 lipca 1987 r. – wynosi $450 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 6) Standard emisyjny tlenków azotu dla źródła opalanego paliwem ciekłym, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin:
 - 1) o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 500 MW – wynosi $450 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$;
 - 2) o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW – wynosi $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 7) Standardy emisyjne, o których mowa w objaśnieniach 5 i 6, dotyczą także części źródła odprowadzającej gazy odlotowe jednym lub więcej niż jednym osobnym przewodem wspólnego komina, której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat,

jest nie dłuższy niż 1500 godzin, w przypadku gdy emisja z tej części źródła jest mierzona osobno. Standardy te są ustalane w odniesieniu do nominalnej mocy cieplnej źródła.

- 8) Standard emisyjny tlenków azotu dla źródła istniejącego o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., wynosi $450 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, jeżeli:
- 1) jest to źródło w instalacji chemicznej, w którym są spalane płynne pozostałości poprodukcyjne, jako paliwo niehandlowe, lub
 - 2) w źródle są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces.
- 9) Standard emisyjny tlenków azotu dla źródła o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia złożono przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., wynosi $300 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 10) Standard emisyjny tlenków azotu dla turbiny gazowej (w tym z CCGT), dla której pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i która została oddana do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin, wynosi:
- 1) $150 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ – dla turbiny opalanej gazem ziemnym;
 - 2) $200 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ – dla turbiny opalanej gazami innymi niż gaz ziemny lub paliwem ciekłym.
- 11) Standardy emisyjne, o których mowa w objaśnieniu 10, dotyczą także części źródła odprowadzającej gazy odlotowe jednym lub więcej niż jednym osobnym przewodem wspólnego komina, której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin, w przypadku gdy emisja z tej części źródła jest mierzona osobno. Standardy te są ustalane w odniesieniu do nominalnej mocy cieplnej źródła.
- 12) Standard emisyjny tlenków azotu wynosi $75 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych, dla turbiny gazowej:
- 1) napędzającej urządzenia mechaniczne;
 - 2) pracującej w układzie skojarzonego wytwarzania energii elektrycznej i cieplnej, której całkowita sprawność, przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 75%;
 - 3) pracującej w cyklu kombinowanym, której średnia roczna całkowita sprawność elektryczna, przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 55%.

Standardy emisyjne dla turbiny gazowej pracującej indywidualnie, która nie mieści się w żadnej z powyższych kategorii, ale której sprawność, określona przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 35%, oblicza się według wzoru:

$$50 \times \eta / 35$$

gdzie η oznacza wyrażoną w procentach sprawność turbiny gazowej.

- 13) Standard emisyjny tlenków azotu stosuje się wyłącznie do turbiny gazowej opalanej paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej.
- 14) Standard emisyjny pyłu dla źródła, w którym są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym prowadzony jest ten proces, w przypadku źródła, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., wynosi $50 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.

Uwaga do objaśnień:

W latach 2017–2020 nieprzekraczanie limitu 1500 godzin czasu użytkowania źródła albo części źródła w roku kalendarzowym, o którym mowa w objaśnieniach 1 – 7, 10 i 11, sprawdza się uwzględniając nie średnią krocząca z pięciu lat, ale w:

- 1) 2017 r. – czas użytkowania źródła albo części źródła w 2016 r.;

- 2) 2018 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła albo części źródła w 2016 r. i 2017 r.;
- 3) 2019 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła albo części źródła w 2016 r., 2017 r. i 2018 r.;
- 4) 2020 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła albo części źródła w 2016 r., 2017 r., 2018 r. i 2019 r.

Odpowiednie przesunięcie w czasie dla stosowania średniej kroczącej z pięciu lat przy ocenie nieprzekraczania limitu 1500 godzin czasu użytkowania źródła albo części źródła w roku kalendarzowym uwzględnia się także w przypadku źródła:

- 1) do którego ma zastosowanie art. 146b albo art. 146c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.),
- 2) o którym mowa w Akcie dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, w Załączniku XII, w Rozdziale 13, w Sekcji D, w punkcie 2 literze a, b lub c (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864),

- i które dopiero po zakończeniu korzystania z odstępstw wynikających z tych przepisów będzie w całości lub w części użytkowane nie dłużej niż przez 1500 godzin w roku kalendarzowym. Czas użytkowania źródła albo części źródła będzie wówczas liczony jako średnia krocząca z pięciu lat dopiero po upływie pięciu lat od zakończenia korzystania z odstępstw.

STANDARDY EMISYJNE DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO O NOMINALNEJ MOCY CIEPLNEJ MNIEJSZEJ NIŻ 50 MW, DLA KTÓREGO PIERWSZE POZWOLENIE NA BUDOWĘ LUB ODPOWIEDNIK TAKIEGO POZWOLENIA WYDANO PRZED DNIEM 1 LIPCA 1987 R.,

I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych.

1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla kamiennego określa tabela 1.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych					
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.			źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	1500	1500	1100	1500 - źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 1300 - źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	1500	1100
> 5 i ≤ 20	1500	1100	1100	1300	1100	1100
> 20 i < 50	1500	400	400	1300	400	400

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla brunatnego określa tabela 2.

TABELA 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	1500	1500	1100
> 5 i ≤ 20	1500	1100	1100
> 20 i < 50	1500	400	400

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania koksu określa tabela 3.

TABELA 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _v , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	800	800	800
> 5 i ≤ 20	800	800	800
> 20 i < 50	800	400	400

4. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania biomasy oraz paliw stałych innych niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1-3, określa tabela 4.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _v , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	biomasa			paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1-3
do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.		
1	2	3	4	5
≤ 5	800	800	200 ¹⁾²⁾	400
> 5 i ≤ 20	800	200 ¹⁾²⁾	200 ¹⁾²⁾	400
> 20 i < 50	800	200 ¹⁾²⁾	200 ¹⁾²⁾	400

5. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 5.

TABELA 5.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych									
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.					źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.				
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.		od 1 stycznia 2030 r.		do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.		od 1 stycznia 2030 r.	
		olej napędowy	pozostałe paliwa ciekłe	olej napędowy	pozostałe paliwa ciekłe		olej napędowy	pozostałe paliwa ciekłe	olej napędowy	pozostałe paliwa ciekłe
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
≤ 5	1700	1700	1700	850	350	850	850	850	850	350
> 5 $i < 50$	1700	850	350 ³⁾	850	350	850	850	350 ³⁾	850	350

6. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych w turbinach gazowych i silnikach określa tabela 6.

TABELA 6.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	-	-	120
> 5 i < 50	-	120	120

Uwaga:

Standardy emisyjne dwutlenku siarki stosuje się do turbin gazowych i silników wyłącznie przy spalaniu paliw ciekłych innych niż olej napędowy.

7. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 7.

TABELA 7.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
gaz ziemny	35	35	35
gaz ciekły	5	5	5
gaz wielkopiecowy, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800	800 - źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 ⁵⁾ - źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW	200 ⁴⁾ - źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 ⁵⁾ - źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	600	600- źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 ⁵⁾ - źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW	200- źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 ⁵⁾ - źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW
pozostałe gazy	35	35	35

8. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych w turbinach gazowych i silnikach określa tabela 8.

TABELA 8.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	-	-	15 ⁶⁾
> 5 i < 50	-	15 ⁶⁾	15 ⁶⁾

Uwaga:

Standardy emisyjne dwutlenku siarki stosuje się do turbin gazowych i silników wyłącznie przy spalaniu paliw gazowych innych niż gaz ziemny.

II. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych,

1. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania węgla kamiennego określa tabela 9.

TABELA 9.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	1	2
< 50		400

2. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania węgla brunatnego określa tabela 10.

TABELA 10.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.	źródła istniejące oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.
1	2	3
< 50	500	400

3. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania koksu określa tabela 11.

TABELA 11.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.	źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.
1	2	3
< 50	450	400

4. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania biomasy oraz paliw stałych innych niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1-3, określa tabela 12.

TABELA 12.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	1	2
< 50		400

5. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 13.

TABELA 13.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych							
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.				źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.			
	olej napędowy			pozostałe paliwa ciekłe	olej napędowy			pozostałe paliwa ciekłe
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.		do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
≤ 5	450	450	200	450	400	400	200	400
> 5 i ≤ 50	450	200	200	450	400	200	200	400

6. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw ciekłych w turbinach gazowych i silnikach określa tabela 14.

TABELA 14.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	turbiny gazowe ⁷⁾			silniki		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	-	-	200	-	-	250 ⁸⁾
> 5 i < 50	-	200	200	-	190 ⁹⁾	190 ⁹⁾

7. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 15.

TABELA 15.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych			
	gaz ziemny		pozostałe paliwa gazowe	
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r.
1	2	3	4	5
≤ 5	150	150	150	150
> 5 i < 50	300	200	300	250

8. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw gazowych w turbinach gazowych i silnikach określa tabela 16.

TABELA 16.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	turbiny gazowe ⁷⁾			silniki		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	-	-	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	-	-	190 ¹⁰⁾
> 5 i < 50	-	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	-	190 ¹⁰⁾	190 ¹⁰⁾

III. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych

1. Standardy emisyjne pyłu ze spalania węgla kamiennego, węgla brunatnego i koksu określa tabela 17.

TABELA 17.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	200 - źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 100 - źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	200 - źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 100 - źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	50
> 5 i ≤ 20	100	50	50
> 20 i < 50	100	30	30

2. Standardy emisyjne pyłu ze spalania biomasy oraz paliw stałych innych niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1, określa tabela 18.

TABELA 18.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych					
	biomasa			paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	200 - źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 100 - źródła o nominalnej mocy cieplnej $= 5$ MW	200 - źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 100 - źródła o nominalnej mocy cieplnej $= 5$ MW	50	100	100	50
> 5 i ≤ 20	100	50	50	100	50	50
> 20 i < 50	100	30	30	100	30	30

3. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 19.

TABELA 19.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	50 ¹¹⁾	50 ¹⁰⁾	50
> 5 < 50	50 ¹¹⁾	30 ¹¹⁾	30 ¹²⁾

4. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw ciekłych w turbinach gazowych i silnikach określa tabela 20.

TABELA 20.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	-	-	20
> 5 i ≤ 20	-	20	20
> 20 i < 50	-	10	10

Uwaga:

Standardy emisyjne pyłu stosuje się do turbin gazowych i silników wyłącznie przy spalaniu paliw ciekłych innych niż olej napędowy.

5. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 21.

TABELA 21.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz ziemny, gaz ciekły, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	5
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	50
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	25
gaz wielkopiecowy	10
pozostałe gazy	5

Uwagi do załącznika nr 2:

1. W przypadku źródła spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW i nie większej niż 50 MW, którego czas użytkowania liczony jako średnia krocząca z pięciu lat wynosi nie więcej niż 500 godzin w roku, a jeżeli jest to źródło służące wyłącznie do wytwarzania ciepła w razie wystąpienia nadzwyczajnie niskich temperatur, nie więcej niż 1000 godzin w roku, od dnia 1 stycznia 2025 r. stosuje się standardy emisyjne obowiązujące w dniu 31 grudnia 2024 r.
2. W przypadku źródła spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 5 MW, którego czas użytkowania liczony jako średnia krocząca z pięciu lat wynosi nie więcej niż 500 godzin w roku, a jeżeli jest to źródło służące wyłącznie do wytwarzania ciepła w razie wystąpienia

nadzwyczajnie niskich temperatur, nie więcej niż 1000 godzin w roku, od dnia 1 stycznia 2030 r. stosuje się standardy emisyjne obowiązujące dla tego źródła w dniu 31 grudnia 2029 r.

Objaśnienia do załącznika nr 2 do rozporządzenia:

- 1) Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi $300 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ dla źródeł opalanych słomą.
- 2) Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ dla źródeł opalanych wyłącznie biomasa drzewną rozumianą jako biomasa pozyskiwana z drzew i krzewów, w tym polana drewna, zrębki, drewno prasowane w formie peletów, drewno prasowane w formie brykietów i trociny. Jednak w przypadkach, w których biomasa drzewna jest spalana w źródłach wielopaliwowych na przemian lub jednocześnie z innymi, paliwami standard emisyjny dwutlenku siarki dla spalania biomasy drzewnej wynosi $200 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 3) Standard emisyjny dwutlenku siarki dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW i nie większej niż 20 MW opalanych ciężkim olejem opałowym wynosi $850 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 4) Standard emisyjny dwutlenku siarki dla źródeł opalanych niskokalorycznymi gazami koksowniczymi w hutnictwie żelaza i stali wynosi $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 5) Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi:
 - 1) $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ – dla źródeł opalanych niskokalorycznymi gazami koksowniczymi,
 - 2) $200 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ – dla źródeł opalanych niskokalorycznymi gazami koksowniczymi w hutnictwie żelaza i stali,
 - 3) $170 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ – dla źródeł opalanych biogazem.
- 6) Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi:
 - 1) $60 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ – w przypadku biogazu,
 - 2) $130 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ – w przypadku niskokalorycznych gazów koksowniczych,
 - 3) $65 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ – w przypadku niskokalorycznych gazów wielkopieczowych w hutnictwie żelaza i stali.
- 7) W przypadku turbin gazowych standardy emisyjne tlenków azotu stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.
- 8) Standard emisyjny tlenków azotu wynosi $1\,850 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ - w przypadku silników Diesla opalanych paliwem ciekłym, których budowę rozpoczęto przed dniem 18 maja 2006 r. oraz silników dwupaliwowych w trybie zasilania paliwem ciekłym,
- 9) Standard emisyjny tlenków azotu wynosi:
 - 1) $1\,850 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ - w przypadku silników Diesla opalanych paliwem ciekłym, których budowę rozpoczęto przed dniem 18 maja 2006 r. oraz silników dwupaliwowych w trybie zasilania paliwem ciekłym,
 - 2) $225 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ – w przypadku silników opalanych paliwem ciekłym innym niż olej napędowy o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW i nie większej niż 20 MW.
- 10) Standard emisyjny tlenków azotu wynosi $380 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$ w przypadku silników dwupaliwowych w trybie zasilania paliwem gazowym.
- 11) Standard emisyjny pyłu wynosi $100 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, w przypadku spalania paliw ciekłych o zawartości popiołu większej niż 0,06%.
- 12) Standard emisyjny pyłu wynosi $50 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, w przypadku spalania oleju napędowego.

STANDARDY EMISYJNE DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO O NOMINALNEJ MOCY CIEPLNEJ MNIEJSZEJ NIŻ 50 MW, DLA KTÓREGO PIERWSZE POZWOLENIE NA BUDOWĘ WYDANO PO DNIU 30 CZERWCA 1987 R., JEŻELI WNIOSEK O WYDANIE TAKIEGO POZWOLENIA ZOSTAŁ ZŁOŻONY PRZED DNIEM 27 LISTOPADA 2002 R., I KTÓRE ZOSTAŁO ODDANE DO UŻYTKOWANIA NIE PÓŹNIEJ NIŻ W DNIU 27 LISTOPADA 2003 R.

- I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych.
 1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla kamiennego określa tabela 1.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _v , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	1500 - źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 1300 - źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	1500 - źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 1300 - źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	1100
> 5 i ≤ 20	1300	1100	1100
> 20 i < 50	1300	400	400

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla brunatnego określa tabela 2.

TABELA 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _v , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	1500	1500	1100
> 5 i ≤ 20	1500	1100	1100
> 20 i < 50	1500	400	400

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania koksu określa tabela 3.

TABELA 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 20	800	800	800
> 20 i < 50	800	400	400

4. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania biomasy oraz paliw stałych innych niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3, określa tabela 4.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	biomasa			paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	
1	2	3	4	5
≤ 5	800	800	200 ^{1),2)}	400
> 5 i ≤ 20	800	200 ^{1),2)}	200 ^{1),2)}	400
> 20 i < 50	800	200 ^{1),2)}	200 ^{1),2)}	400

5. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 5.

TABELA 5.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.		od 1 stycznia 2030 r.	
		olej napędowy	pozostałe paliwa ciekłe	olej napędowy	pozostałe paliwa ciekłe
1	7	8	9	10	11
≤ 5	850	850	850	850	350
> 5 i < 50	850	850	350 ³⁾	850	350

6. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych w turbinach gazowych i silnikach określa tabela 6.

TABELA 6.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{O}_2}$ przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	-	-	120
> 5 i < 50	-	120	120

Uwaga:

Standardy emisyjne dwutlenku siarki stosuje się wyłącznie do turbin gazowych i silników opalanych paliwami ciekłymi innymi niż olej napędowy.

7. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 7.

TABELA 7.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{O}_2}$ przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
gaz ziemny, gaz miejski, gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być użytkowane w innym miejscu	35	35	35
gaz ciekły	5	5	5
gaz wielkopiecowy, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800	800- źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 ⁵⁾ - źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW	200 ⁴⁾ - źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35 ⁵⁾ - źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW
pozostałe gazy	35	35	35

8. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych w turbinach gazowych i silnikach określa tabela 8.

TABELA 8.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	-	-	15 ⁶⁾
> 5 i < 50	-	15 ⁶⁾	15 ⁶⁾

Uwaga:

Standardy emisyjne dwutlenku siarki stosuje się wyłącznie do turbin gazowych i silników opalanych paliwami gazowymi innymi niż gaz ziemny.

- II. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych,

1. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania węgla kamiennego określa tabela 9.

TABELA 9.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
1	2
< 50	400

2. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania węgla brunatnego określa tabela 10.

TABELA 10.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.	źródła istniejące oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.
1	2	3
< 50	500	400

3. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania koksu określa tabela 11.

TABELA 11.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
1	2
< 50	450

4. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania biomasy oraz paliw stałych innych niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3, określa tabela 12.

TABELA 12.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych
1	2
< 50	400

5. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników określa tabela 13.

TABELA 13.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych							
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.				źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.			
	olej napędowy			pozostałe paliwa ciekłe	olej napędowy			pozostałe paliwa ciekłe
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.		do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
≤ 5	450	450	200	450	400	400	200	400
> 5 i ≤ 50	450	200	200	450	400	200	200	400

6. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw ciekłych w turbinach gazowych i silnikach określa tabela 14.

TABELA 14.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	turbiny gazowe ⁷⁾			silniki		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	-	-	200	-	-	250 ⁸⁾
> 5 i < 50	-	200	200	-	190 ⁹⁾	190 ⁹⁾

7. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 15.

TABELA 15.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _v , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych			
	gaz ziemny		pozostałe paliwa gazowe	
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r.	od 1 stycznia 2030 r.	od 1 stycznia 2025 r.
1	2	3	4	5
≤ 5	150	150	150	150
> 5 i < 50	300	200	300	250

8. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw gazowych w turbinach gazowych i silnikach określa tabela 16.

TABELA 16.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _v , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	turbiny gazowe ⁷⁾			silniki		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	-	-	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	-	-	190 ¹⁰⁾
> 5 i < 50	-	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	150 – przy spalaniu gazu ziemnego 200 – przy spalaniu pozostałych paliw gazowych	-	190 ¹⁰⁾	190 ¹⁰⁾

III. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych.

1. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych określa tabela 17.

TABELA 17.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych					
	węgiel kamienny, węgiel brunatny, koks i biomasa			pozostałe paliwa stałe		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	200 - źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 100 - źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	200 - źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 100 - źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	50	100	100	50
> 5 i ≤ 20	100	50	50	100	50	50
> 20 i < 50	100	30	30	100	30	30

2. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 18.

TABELA 18.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	50 ¹⁾	50 ¹⁾	50
> 5 < 50	50 ¹⁾	30 ¹⁾	30 ¹²⁾

2. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw ciekłych w turbinach gazowych i silnikach określa tabela 19.

TABELA 19.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy pyłu w mg/m ³ , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 do 31 grudnia 2029	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	-	-	20

> 5 i ≤ 20	-	20	20
> 20 i < 50	-	10	10

Uwaga:

Standardy emisyjne pyłu stosuje się wyłącznie do turbin gazowych i silników opalanych paliwami ciekłymi innymi niż olej napędowy.

4. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 20.

TABELA 20.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz ziemny, gaz ciekły, gaz miejski, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	5
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	50
gaz wielkopiecowy	10
pozostałe gazy	5

Uwagi do załącznika nr 3 do rozporządzenia:

1. W przypadku źródła spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW i nie większej niż 50 MW, którego czas użytkowania liczony jako średnia krocząca z pięciu lat wynosi nie więcej niż 500 godzin w roku, a jeżeli jest to źródło służące wyłącznie do wytwarzania ciepła w razie wystąpienia nadzwyczajnie niskich temperatur, nie więcej niż 1000 godzin w roku, od dnia 1 stycznia 2025 r. stosuje się standardy emisyjne obowiązujące w dniu 31 grudnia 2024 r.
2. W przypadku źródła spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 5 MW, którego czas użytkowania liczony jako średnia krocząca z pięciu lat wynosi nie więcej niż 500 godzin w roku, a jeżeli jest to źródło służące wyłącznie do wytwarzania ciepła w razie wystąpienia nadzwyczajnie niskich temperatur, nie więcej niż 1000 godzin w roku, od dnia 1 stycznia 2030 r. stosuje się standardy emisyjne obowiązujące dla tego źródła w dniu 31 grudnia 2029 r.

Objaśnienia do załącznika nr 3 do rozporządzenia:

- 1) Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi 300 mg/m³_u dla źródeł opalanych słomą.
- 6) Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi 400 mg/m³_u dla źródeł opalanych wyłącznie biomasa drzewną rozumianą jako biomasa pozyskiwana z drzew i krzewów, w tym polana drewna, zrębki, drewno prasowane w formie peletów, drewno prasowane w formie brykietów i trociny. Jednak w przypadkach, w których biomasa drzewna jest spalana w źródłach wielopaliwowych na przemian lub jednocześnie z innymi, paliwami standard emisyjny dwutlenku siarki dla spalania biomasy drzewnej wynosi 200 mg/m³_u.
- 2) Standard emisyjny dwutlenku siarki dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW i nie większej niż 20 MW, opalanych ciężkim olejem opałowym, wynosi 850 mg/m³_u.
- 3) Standard emisyjny dwutlenku siarki dla źródeł opalanych niskokalorycznymi gazami koksowniczymi w hutnictwie żelaza i stali wynosi 400 mg/m³_u.

- 4) Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi:
 - 1) 400 mg/m^3_u – w przypadku źródeł opalanych niskokalorycznymi gazami koksowniczymi,
 - 2) 200 mg/m^3_u – w przypadku źródeł opalanych niskokalorycznymi gazami wielkopieczowymi w hutnictwie żelaza i stali,
 - 3) 170 mg/m^3_u – w przypadku źródeł opalanych biogazem.
- 6) Standard emisyjny dwutlenku siarki wynosi:
 - 1) 60 mg/m^3_u – w przypadku biogazu,
 - 2) 130 mg/m^3_u – w przypadku niskokalorycznych gazów koksowniczych,
 - 3) 65 mg/m^3_u – w przypadku niskokalorycznych gazów wielkopieczowych w hutnictwie żelaza i stali.
- 7) W przypadku turbin gazowych standardy emisyjne tlenków azotu stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.
- 8) Standard emisyjny tlenków azotu wynosi $1\ 850 \text{ mg/m}^3_u$ - w przypadku silników Diesla opalanych paliwem ciekłym, których budowę rozpoczęto przed dniem 18 maja 2006 r. oraz silników dwupaliwowych w trybie zasilania paliwem ciekłym,
- 9) Standard emisyjny tlenków azotu wynosi:
 - 1) $1\ 850 \text{ mg/m}^3_u$ - w przypadku silników Diesla opalanych paliwem ciekłym, których budowę rozpoczęto przed dniem 18 maja 2006 r. oraz silników dwupaliwowych w trybie zasilania paliwem ciekłym,
 - 2) 225 mg/m^3_u – w przypadku silników opalanych paliwem ciekłym innym niż olej napędowy o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW i nie większej niż 20 MW.
- 10) Standard emisyjny tlenków azotu wynosi 380 mg/m^3_u w przypadku silników dwupaliwowych w trybie zasilania paliwem gazowym.
- 11) Standard emisyjny pyłu wynosi 100 mg/m^3_u , w przypadku spalania paliw ciekłych o zawartości popiołu większej niż 0,06%.
- 12) Standard emisyjny pyłu wynosi 50 mg/m^3_u , w przypadku spalania oleju napędowego.

STANDARDY EMISYJNE DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO O NOMINALNEJ MOCY CIEPLNEJ MNIEJSZEJ NIŻ 50 MW, DLA KTÓREGO WNIOSEK O WYDANIE POZWOLENIA NA BUDOWĘ ZŁOŻONO PO DNIU 26 LISTOPADA 2002 R. LUB KTÓRE ZOSTAŁO ODDANE DO UŻYTKOWANIA PO DNIU 27 LISTOPADA 2003 R. ORAZ DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO, W KTÓRYM PO DNIU 27 LISTOPADA 2003 R. DOKONANO ISTOTNEJ ZMIANY INSTALACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 3 PKT 7 USTAWY Z DNIA 27 KWIETNIA 2001 R. – PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA.

- I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych
1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla kamiennego i węgla brunatnego określa tabela 1.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _o , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	1500 - źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 1300 - źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	1500 - źródła o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW 1300 - źródła o nominalnej mocy cieplnej = 5 MW	1100
> 5 i ≤ 20	1300	1100	1100
> 20 i < 50	1300	400	400

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania koksu określa tabela 2.

TABELA 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _o , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 20	800	800	800
> 20 i < 50	800	400	400

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania biomasy oraz paliw stałych innych niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1 i 2, określa tabela 3.

TABELA 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
≤ 5	400	400	200 ^{1), 2)}
> 5 i ≤ 20	400	200 ^{1), 2)}	200 ^{1), 2)}
> 20 i < 50	400	200 ^{1), 2)}	200 ^{1), 2)}

4. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 4.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.		od 1 stycznia 2030 r.	
		olej napędowy	pozostałe paliwa ciekłe	olej napędowy	pozostałe paliwa ciekłe
1	2	3	4	5	6
≤ 5	850	850	850	850	350
> 5 i < 50	850	850	350 ³⁾	850	350

5. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych w turbinach gazowych i silnikach określa tabela 5.

TABELA 5.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	turbiny gazowe			silniki		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4	5	6	7
≤ 5	850	850	120 ⁴⁾	-	-	120 ⁴⁾
> 5 i < 50	850	120 ⁴⁾	120 ⁴⁾	-	120 ⁴⁾	120 ⁴⁾

6. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników, określa tabela 6.

TABELA 6.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
gaz ciekły	5	5	5
niskokaloryczny gaz koksowniczy	400	400	400
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	200	200	200
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	600	600- źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35- źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW	200- źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 35- źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW
gazy pozostałe	35	35 ⁵⁾	35 ⁵⁾

7. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych w turbinach i silnikach określa tabela 7.

TABELA 7.

Rodzaj paliwa	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
1	2	3	4
paliwa gazowe ogółem	12	12	12
gaz skroplony	2	2	2
niskokaloryczny gaz koksowniczy	133	133 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 130 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW	130
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	67	67 – źródła o nominalnej mocy cieplnej ≤ 5 MW 65 – źródła o nominalnej mocy cieplnej > 5 i < 50 MW	65